

Ὅπως βλέπομεν εἰς τὴν γαλλικὴν ἐπισκεπτῆριον κάρταν του, πληρεξουσίου τῶν *Ιωαννίνων*. Μὴ νομίσητε ὅτι ζητεῖ νὰ προσαρτήσῃ τὰ *Ιωάννινα* εἰς τὴν Ἑλλάδα· ὁ κ. Πασχιδῆς, μολονότι ἐνθουσιασμός, εἶναι πολὺ πρακτικὸς· καὶ πράγμα ὅπερ δὲν κατώρθωσε οὔτε ὁ Κουμουνοῦρος, οὔτε ὁ Σίγγμα Εἰένος δὲν ἐπιχειρεῖ αὐτός· ὅ,τι ζητεῖ εἶναι νὰ ἀπαλλάξῃ μερικοὺς Ἑπειώτας φυλακισμένους ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ λόγους πολιτικούς. Πρὸς τοῦτο περιῆλθεν ὅλας τὰς πρεσβείας τοῦ Πέραν καὶ ἐρχεται τώρα καὶ ἐδῶ, ὅ,τι δὲν κατώρθωσε παρὰ τοῦ κ. Σαίτ πασᾶ νὰ τὸ κατορθώσῃ παρὰ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου πασᾶ.

Ἐπρεπε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ γράψωσιν ὅλοι αἱ ἐφημερίδες, καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ εἴμεθα ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ἠρνοῦντο εἰς τὸν κ. Πασχιδῆν τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῴ.

Christmas Eve.

(Συνέχ. τῆς ἀριθ. 243)

Διηθυνομένη βραδέως καὶ πομπωδῶς, ὡς ἑλληνικὴ λιτανεῖα, πρὸς τὸ ἐστιατόριον ὅπερ ὠρίσθη ὡς πεδῖον δημιουργίας τοῦ *Pudding*. Ἐκαστος ἐνησχολεῖτο κατὰ τὴν πορείαν πάλλων τὸ πολῦτιμον ἀντικείμενον ὅπερ κατεῖχεν, ἐκτὸς τῆς *πουδίνγκας*, ὅστις ἐσφενδόνιζε πρὸς τ' ἄνω κ' ἐδέχετο ἐπιδεξιότατα εἰς τὴν εὐρείαν παλάμην του τὸ κύπελλον του, καὶ τοῦ *λοχαγοῦ*, ὅστις ἤρκειτο πάλλων τὴν κεφαλὴν του, καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τὸ αὐτοσχέδιον κράνος του.

Ἐγὼ εἶχον ἐκτυλίξει τὸν χονδροειδῆ χάρτην, ὅστις περιέκλειε τὴν σταφίδα, καὶ μετ' ὕψους ἐμβριθοῦς ἐμπειρογνώμονος ἐβυθιζομένη καθ' ὁδὸν εἰς βαθείας σταφιδολογικὰς μελέτας.

— Βοστίτζα, ἐψιθύριζον. Βεβαίως ἡμικιβώτια· ὀλίγον μαλακὸν τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ δὲν πειραζέει· ἡ κατανάλωσις θὰ ἐπέλθῃ ταχέως.

— Τί μουρμουρίζεις σὺ αὐτοῦ; μ' ἐρωτᾷ ἡ παροδύουσα Δεσποινίς.

— Τίποτε· μίαν μικρὰ ἐκτίμησιν, ἀπεκρίθην.

Καὶ προσέθεσα ταπεινότερον, σκώπτων ἐμαυτὸν:

— Σχολαστικότης σχολαστικότητων, τὰ πάντα σχολαστικότης.

★

★★

Εἰσερέθυσάμεν ἐν τῷ ἐστιατορίῳ, καὶ ἐκεῖ ἐν μέσῳ μεγίστου θορύβου, ἕκαστος ἔρριψεν πᾶν ὅ,τι κατεῖχε ἐπὶ τῆς εὐρείας τραπέζης. Ἡ λεκάνη ἀπεχειρέτισε τὴν ἀρειμάνιον κεφαλὴν τοῦ *λοχαγοῦ*, καὶ ἐτέθη εἰς τὸ μέσον περιστοιχιζομένη ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα. Ἀπαντες ἐλάβομεν μεγαλοπρεπῶς τὰς θέσεις μας, ἐν ᾧ ἡ οἰκοδέσποινα δίκην Στρατάρχου ἐπιθεωροῦντος τὸ πεδῖον τῆς μάχης, ἔρριψε γενικὸν βλέμμα ἐπὶ τῶν διεσπαρμένων ἐκείνων οὐσιῶν, ἃς ἐμελλε νὰ συμμίξῃ, ἵνα ἀποτελεσθῇ τὸ μέγα προσδοκώμενον θαῦμα τῆς ἐσπέρας ἐκείνης, καὶ εἶτα ἐπέτεθη κατὰ τῶν ὠν, ἅτινα ἤρχισε νὰ διαρρήγνῃ, ἐπευφημοῦντων τῶν παρακκηθέντων εἰς ἐκάστην

θραῦσιν. Ἐπὶ μακρὸν μᾶς ἀπασχόλησε ὁ μονότονος φλοῦσθος τῶν *δερομένων* (*beaten*) ὠν· μετ' ὀλίγον τὸ περιεχόμενον τούτων ἔλαβε γοητευτικὴν, ἀφρώδη ὄψιν, παρεμπερῆ πρὸς τοὺς ἀβροφεῖς βραχίονας τῆς Δεσποινίδος, ἣτις διεδέχθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ἀπαυδήσασαν μητέρα τῆς. Ληξάσης τῆς προπαρκασκευῆς ταύτης, τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα ἤρχισαν ν' ἀναμιγνύονται ἀλληλοδιαδόχως μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας καὶ γενικῆς σιγῆς· τὸ ἄλευρον, τὰ ψιχία τοῦ ἄρτου, τὸ λίπος, οἱ σακχαρώδεις φλοιοὶ, τὰ διάφορα ἀρωματικά, ὅλα ἤδη εἶχον χυθῆ ἐντὸς τῆς παμμεγέθους λεκάνης, καὶ συνδυασθῆ ἐν αὐτῇ. Τέλος ἐρρίφθη ἐν τῇ ἀκατεργάστῳ ἐκείνῃ μάζῃ, καὶ τὸ ἰδιαιτέρον φορτίον μου, ἡ Κορινθιακὴ σταφίς, ἣν ἐπηκολούθησαν δραστικῆς Βαλενσίας, καὶ μετ' ὀλίγον ἀφθονοὶ σπονδαὶ *Μράντιν* χυνομένου ἐπὶ τοῦ ἀρλεκινικοῦ ἐκείνου συνόλου, ἐπεσφράγισαν τὴν ταξινόμησιν. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο ἡ σκηνὴ εἶχε λάβει πάνδημον χαρακτῆρα. Ἡ Δέσποινα ἔρριπτε πάντοτε σπουδαῖον καὶ ἐμβριθὲς βλέμμα ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης δημιουργίας· αἱ δεσποινίδες διεδέχοντο ἀλλήλας εἰς τὸ ἔργον, καὶ ὅταν ἐκάστη αὐτῶν ἐτίθετο εἰς προσωρινὴν ἀπομαχίαν, ἐλάμβανε πλησίον θέσιν βαθέος θαυμασμοῦ, καὶ μετ' ἐπισταλμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς παρετήρει τὰς κινήσεις τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Πάντες οἱ λοιποὶ ἐσχηματίζομεν βαθεικώτατον σύμπλεγμα. Εἰς Ῥώσσο, μετ' ἕξασθην μεγάλην γενειάδα, καὶ μετ' ἕξασθην ὀφθαλμὸν, αἰωνίως ἀπλισμένον διὰ μονόπτρου, εἶχε κατορθώσει νὰ παραταχθῇ πλησίον τῆς περιφήμου λεκάνης, ἐφ' ἧς ἔρριπτε βεβωδίστατα ἀπλανῆ βλέμματα. Ἐνίοτε ὑφιστάμενος ἀκαταμαχίτους ἐκρήξεις ἐκπλήξεως, ἀφινεν ἀκαριαίας ὠρυγᾶς, καὶ ἐκυπτε τόσον ἀφωσιωμένος ἐπὶ τῆς βαθμηδὸν τελειοποιουμένης μάζης, ὥστε μακρόθεν διεκρίνοντο ἐπ' αὐτῆς οἱ λεπτοὶ ἀύλακες οὗς ἐνετύπου ἡ ἐνθουσιῶσα γενειὰς του. Εἰς Νότιος Ἀμερικανὸς, ἄξιον τέκνον τοῦ ἀτυχοῦς *Μοντεζούμα*, καὶ πλήρης νηπιακῶν κλίσεων, ὑπεξήρει μυστηριωδῶς τοὺς παρ' αὐτὸν ἐναπολειφθέντας σακχαρώδεις φλοιοὺς, ἀφ' οὗ προῖν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐγκλήματος, ἔρριπτε πανταχοῦ ἐρευνητικὸν βλέμμα, ὅπως βεβαιωθῆ ὅτι οὐδεὶς προσεῖχεν εἰς αὐτόν. Εἰς Γάλλος ἰατρός, ἐμελέτα ἐπὶ τῆς παρκασκευῆς, καὶ εἰς ἐκάστην ἀνάμιξιν νέου ἀντικειμένου, προσέβαλλε τὴν μορφήν δίκην προβοσκίδος, μοὶ ἐδίδε τρομερὸν πλῆγμα διὰ τοῦ ὀξέος ἀγκωνός του, καὶ προτείνον τὸν δάκτυλον ἀνέκραξε: *Tiens! voilà! qu'est que c'est que ça!* Εἰς ἰταλὸς ἐνησχολεῖτο γράφων ἐν τῷ σημειωταρίῳ του τὰ διάφορα ἀντικείμενα, καὶ τὰς διαφόρους δόσεις, δι' ὧν κατεσκευάζετο ἡ *Πουδίνγκα*. Ὁ *λοχαγὸς* ἐπαίξει μετὰ τοῦ θυγατρίου του, καὶ ὁ *Barrister*, ὁ ἐξάδελφός του, ἀπήγγελλεν αὐτοσχέδιον ἔμμετρον ὕμνον ἐπὶ τοῦ κατεργαζομένου πλακοῦντος. Ἐγὼ, ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, παρὰ τῇ ποικίλῃ ἐκείνῃ οἰκογενεῖᾳ, ὁσάκις ὁ ἀγκὼν τοῦ Γάλλου ἐκαμνεν ἀνακωχὴν, ἔρριπτον ἐρευνητικὰ βλέμματα ἐκ περιτροπῆς, ὅτε μὲν ἐπὶ τῆς λεκάνης, ὅτε δὲ ἐπὶ τῶν προσώπων. Καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τούτων τῶν σημείων ἐβλεπον τόσας παραδοξότητας, ὥστε ἐβυθιζομένη ἀπὸ τῆς θέας εἰς τὴν παρατήρησιν, ἀπὸ ταύτης εἰς τὴν μελέτην, καὶ ἀπὸ τῆς μελέτης εἰς ἐκστασιν. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ ἐκστασίς μου αὕτη προέβη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μετὰ τινα καιρὸν ἐστερήθην τῆς ἀντιλήψεως, καὶ δὲν ἐβλεπον εἰμὴ συγκεχυμένας εἰκόνας, καὶ δὲν ἤκουον ἢ ἀορίστους ἤχους. Ἐν τοιαύτῃ κατα-

στάσει διετέλουν, ὅτε αἰσθάνομαι αἰφνηδῶς βίαιον πληγμὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου μου.

— Sacrenom . . . φωνάζω ὀργίλως, νομίζων ὅτι ἦτο πάλιν ὁ Γάλλος.

Ἄλλ' ἀντὶ ἐκείνου βλέπω μίαν τῶν οἰκοδεσποινίδων μου μειδιῶσαν.

— Βλασφημᾶς ἔ; μοι λέγει. Σήκω, τεμπέλη, νὰ γυρίσης! (To turn.)

— Τί νὰ γυρίσω; ἐρωτῶ πλήρης ἐκπλήξεως.

— Τὴν Πουδίγκαν ἀνόητε! ὅλοι τὴν ἐγύρισαν. Ἐπρεπε νὰ σὲ ἀφήσω ἐγὼ νὰ μὴ τὸ κάμης διὰ νὰ ἦσαι πάντοτε δυστυχῆς. Σοῦ ἤρεσκεν αὐτό;

ἤρεσκε, δὲν ἤρεσκεν, ἠναγκάσθην νὰ ἐγερωθῶ, νὰ πλησιάσω τὸ ἱερὸν μέρος, νὰ λάβω τὴν κοχλιάραν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Δεσποίνης, δίκην Στρατηγοῦ παραλαμβάνον- τας τὰς κλεῖς Φρουρίου, καὶ δι' αὐτῆς νὰ στρέψω τρεῖς ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερὰ, τὸν ἀποτρόπαιον ἐκείνον πολ- τὸν, ὅστις μοὶ ἀνεμίμησε τὸ ἀηδὲς συμπέρασμα τῆς Βακχικῆς παννυχίδος τῶν διδακτορικῶν ἐξετάσεών μου.

* *

Ἦδη ἀρχεται τὸ στάδιον τῶν Ἀγγλικῶν φαντασμα- γοριῶν (Fèeries). Ἄγνοῶ διατὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεί- νην ὅλα τὰ ἔθνη ἔχουσι τὰς αὐτὰς προλήψεις. Εἶναι ἀρά γε ἀποτέλεσμα τοῦ ἐνοστίκτου αἱ μικραὶ ἐκεῖναι εὐλαβεῖς τυπικότητες, ὧν ἡ ἐντελής ὁμοίότης ἐκπλήσσει, ἢ εἶναι συνέπειαι τῆς καταγωγικῆς ἀναπλάσεως τῶν ἐθνῶν; Ὁ ἐθνικὸς ἐγωϊσμὸς μὲ ὠθεῖ ὅπως παραδεχθῶ τὸ τελευ- ταῖον, καὶ πιστεύσω, ὅτι δι' ἀπλῆς μόνον καὶ γενικῆς ιστορικῆς ἐρεύνης καταδεικνύεται ὅτι ἡ Ἑλλάς μας με- τέδωσε πάσας τὰς ἰδέας τῆς καὶ πάσας τὰς ὀπτασίας τῆς εἰς τοὺς Ῥωμαίους, καὶ ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους τὰς ἤρ- πασαν οἱ Γότθοι, καὶ οἱ Κίμβροι, καὶ οἱ Βρεταννοὶ ἢ τὰς ἐδιδάχθησαν οἱ Γαλάται καὶ οἱ Ἴθηρες. Ἄλλ' ἐ- πεὶ δὲ δὲν ἀγαπῶ τὴν φιλαυτίαν οὔτε καὶ ὑπὸ τῆς ἐθني- κότητος τὸν γενικὸν τύπον, ῥίπτω ὡς ὁ Σαίξσπηρ (Συγ- γνώμην. Μόνον ἕως ἐδῶ ἡ παραβολὴ) ἐν: αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα! καὶ τὰς ἐπαναφέρω παρὰ τὴν Τράπεζαν, ἐνθα κεῖται ἡ περιόδος πουδίγκα περιστραφεῖσα ἤδη ἀπὸ τό- σας ἀβράς καὶ μὴ χεῖρας, καὶ παρ' αὐτὸ τρία συμβολικὰ ἀντικείμενα. Ἐν χρυσοῦν δακτύλιον, ἐν ἀργυροῦν ἐξά- πεννον, καὶ ἐν ὀστέϊνον κομβίον. Τὴν μαγικὴν ταύτην τριάδα λαμβάνει ἡ Δέσποινα ἐν τῇ παλάμῃ τῆς, καὶ τὰ ῥίπτει κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν τῆς τε πραγματικῆς καὶ τῆς συμβολικῆς ἀξίας, ἐπὶ τοῦ θαυμασίου πολτοῦ, ἐν ᾧ μία τῶν δεσποινίδων λαβοῦσα θέσιν ἐπίσημον ὑπα- σπιστοῦ παρὰ τὰ δεξιὰ τῆς μητρὸς τῆς ἀποτεινεί πρὸς τὸ κοινὸν τὰς δεούσας ἐξηγήσεις.

— Ring! — (Δακτυλίδι) ὅστις τὸ εὔρη εἰς τὸ μερί- διόν του θὰ ὑπανδρευθῆ πρῶτος!

Ἐνταῦθα ὄλων τῶν δεσποινίδων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξήστρα- ψαν. Τὸ μεγαλύτερον ὄνειρον μιᾶς νεάνιδος εἶναι βεβαίως ὁ Γάμος. Ἄλλ' ἐν Ἀγγλίᾳ ἄγνοῶ διατὶ τὸ ὄνειρον τοῦτο καθίσταται ζωηρότερον, ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν πόθον, καὶ δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα Δεσποινίς, ἣτις νὰ μὴ νομίζῃ ὡς ὑπερτάτην εὐδαιμονίαν, τὸ νὰ γίνῃ Δέσποινα, ὅπως- δήποτε, καὶ ἐπὶ τέλους μεθ' οἰουδήποτε. Καὶ τὴν στιγ- μὴν ἐκείνην αἱ ἀβραὶ οἰκοδεσποινίδες μου, αἵτινες ἀγα- πῶσι, καὶ λατρεύουσι τυφλῶς τὰς προλήψεις, ὅταν εἶναι συμφέρουσαι, ἀνέτεινον θερμότητος καὶ θορυβῶδεις δεή- σεις, ὅπως εἰς τὸ ἰδιαιτέρον τεμάχιόν των ἀνακαλύψωσι

τὴν αἴγλην τοῦ λεπτοῦ ἐκείνου χρυσοῦ κρίκου. Καὶ δὲν ἦτο μικρὰ ἡ θυσία ἢ ἐτέλουν διὰ τῶν δεήσεών των τού- των, καθότι πρέπει νὰ ἦναι πεπροικισμένη μὲ μεγίστην δόσιν αὐταπαρνήσεως μίᾳ Ἀγγλίᾳ ὅπως εὐχηθῆ τὴν ἀν- ταλλαγὴν καὶ τοῦ λεπτεπιλεπτοτάτου θρυμματίου τῆς πουτίγγας τῆς, ἔστω καὶ πρὸς τὸ παχύτερον τεμάχιον χρυσοῦ 22 καρατίων.

Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξύ τὸ ἐξάπεννον ἠκολούθησε τὴν τύ- χην τοῦ δακτυλίου μιχθὲν ἐντὸς τοῦ πολτοῦ, καὶ ὁ πε- ρικαλλῆς κῆρυξ ἐξηκολούθησε στενωρῶς:

— Sixpence! Ὅστις τὸ εὔρη θὰ γίνῃ πλούσιος!

Ἦδη ἦτον ἡ σειρὰ τῶν Κυρίων, οἵτινες ὡς ἐκ συστά- σεως ἀνέδοσαν παθητικώτατον στεναγμὸν πόθου, καὶ μα- νιωδεστάτην ὠρυγὴν ἀπληστίας. Ἄλλὰ τοὺς πάντας ὑπε- ρηκόντισεν ὁ Ἴταλός μας, ὅστις λαζαρωνικώτατα, ἐκρό- τησε τὰς πυγμὰς ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἀνέκραξε μετὰ λυσοωδεστάτης ἐκφράσεως:

— Per Dio! Allora io lo voglio questo! (Τὸ θέλω!)

Πλὴν ἐν ᾧ τὸ τέκνον τῶν Ἀθρουζίων ἐπέρανε τὸν ληστρικὸν ἐξορκισμόν του, τὸ κήρυγμα τῆς δεσποινίδος ἠκούσθη ἐκ τρίτου:

— Button (κομβίον), ὅστις τὸ εὔρη δὲν θὰ ὑπανδρευθῆ ποτέ!

Σιγῇ γενικῇ ἠκολούθησε τὰς λέξεις ἐκείνας τῆς Βρε- ταννῆς Πυθίας. Οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ἐκφράσῃ ἐπιθυμίαν πρὸς κτῆσιν τοῦ κλογοηρικοῦ ἐκείνου ἐμβλήματος. Αἱ μὲν νεάνιδες, καθότι δὲν ἦσαν τόσῳ ἀνόητοι ὅπως πο- θήσωσι τὴν καταδίκην των. Οἱ δὲ νέοι διότι δὲν ἐπεθύ- μουν κατ' οὐδένα λόγον διὰ τῆς ἐκφράσεως τοιαύτης ἐπι- θυμίας νὰ ῥίψωσι τὸ χειρόκτιον καθ' ὅλου τοῦ θήλεος γέ- νους τῆς οἰκίας μας. Μεγαλειότερον ῥάπισμα, ἀναιδεστέρο- ὕβρις διὰ μίαν Ἀγγλίδαν, δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὸ νὰ εἴπη- τις εἰς αὐτὴν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ μένῃ αἰωνίως ἀγαμος.

Τὴν σιγὴν ταύτην διέκοψεν ἀποτόμως τὸ κοράσιον τοῦ Λοχαγοῦ.

— Τὸ γνωρίζω ἐγὼ αὐτὸ τὸ κομπι, εἶπε μετὰ τῆς παιδικῆς ἐκείνης ἐλευθερίας, ἣτις ὑπ' οὐδεμίαν τυραν- νίαν ὑπήχθη. Τὸ γνωρίζω! Τὸ εἶδα εἰς τὸν κορσὲ τῆς Φλώρας!

Ἄγνοῶν τὴν ἀνωτέρω Ἀγγλικὴν ἰδιοτροπίαν, ἐνόμισα ῥωμαντικὸν νὰ ἰδρῶσω ἐπὶ τῶν ἀπερισκέπτων λέξεων τοῦ κορασίου ἐν σαρκικώτατον κομπλιμέντο. Ἀνεπήδησα λοιπὸν μεθ' ὀρμῆς ὡς ἦρος τοῦ Σερβάντου, καὶ με τὰς αὐτὰς κινήσεις, καὶ με τὴν αὐτὴν ἐκφρασιν τοῦ Ἴταλοῦ, ἀνέκραξα:

— I wish it. (Τὸ ἐπιθυμῶ).

Φαντάσθητε, ὅποια ὑπῆρξε ἡ ταραχὴ μου, ὅταν ἀντὶ χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν, συνώδευσαν τὸ κομ- πλιμέντο μου τὰ ἀκόλουθα ἀβρά ἐπίθετα:

— Stupid!

— Foolish!

— Silly!

— Impertinent!

Ἄνόητε! τρελλέ! παλαβέ! ἀναιδῆ!

Ἄλλ' ἐν ᾧ αἱ δεσποινίδες ἐμκίνοντο τοιοῦτοτρόπως κατ' ἐμοῦ διὰ τὸν ἐκφρασθέντα ἐμμέσως πόθον τῆς ἀγα- μίας, ἐν ᾧ τὸ ἄρρεν μέρος τῆς συναναστροφῆς ἐγέλα χαι- ρεκάκως διὰ τὴν τρομερὰν θέσιν, ἣν μοὶ ἐδημιούργησεν ἡ ἀπειρία, καὶ ἐν ᾧ ἐγὼ κατελαμβανόμεν ὑπὸ ἀκράτου ἐπιθυμίας τοῦ νὰ χωθῶ ὑπὸ τὴν τράπεζαν ἵνα ἀποφύγω τὴν μανίαν τῶν μὲν καὶ τοὺς γέλωτας τῶν δὲ, ὁ ἀρεϊμά- νιος λοχαγὸς ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας ὅπως μελετήσῃ

καὶ διαπράξει ἐν ἀνδραγάθῃμα. Ἐπλησίασεν ἀκροβατεῖ τὴν σκευοθήκην, διὰ τῶν ὑέλων τῆς ὁποίας εἰκονίζοντο προκλητικώτατα διάφοροι φιάλαι, ἔστρεψεν ἀθρούτως τὴν εὐρισκομένην ἐν τῇ ὀπῇ κλεῖδα, ἤνοιξε γαληνότατα, καὶ συνέλαβε δικαίῳ πολέμου μίαν ἐκ τῶν φιαλῶν ἐκείνων, περιέχουσαν Βουργούνδιον, καθ' οὗ τὰ χεῖλη του διωργάνωσαν ὀρμητικὴν ἐπίθεσιν.

Ἄλλὰ φαίνεται ὅτι ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐπεθύμει ν' ἀπολεσθῆ ἀνεκδίκητος, καὶ οἱ θρηνώδεις λαρυγγισμοὶ τῆς φιλῆς ἐπρόδωσαν τὸν ἐκθαχγευόμενον πολιορκητὴν.

Τὸ ἐγκλημα μου ἐλησμονήθη ἐν ἀνακρῆϊ, καὶ ἅπαντες ἐστράφημεν συμμαχικῶς κατὰ τοῦ νέου ἐγκληματίου.

- Λοχαγέ! ἀνακράζει ἐπιτακτικῶς ἡ δέσποινα.
- Λοχαγέ Βίγγωρ! ἀναφωνοῦσιν αἱ δεσποινίδες.
- Ἀρθούρε! φωνάζει ὁ ἐξάδελφός του Barrister.
- Κύριε Βίγγωρ! ἀναφωνοῦμεν ἅπαντες οἱ λοιποὶ.
- Ποπῶ! κράζει τὸ θυγάτριον τρομάζον ἐκ τῆς κω-

μικοτραγικο-βακχικῆς (Συγγνώμην, κόμη δὲ Κάστρο) διαθέσεως, ἣν ἔλαβεν ἡ μορφή τοῦ πατρὸς του.

Ἄλλ' ἦτον ἀργά! Καὶ ὅταν διεκόψαμεν διὰ τῆς βίας τὸν ἐπίσημον βακχικὸν ἀσπασμὸν τοῦ λοχαγοῦ πρὸς τὴν φιάλην, κυκλικὴ τις μέλαινα ζώνη ἀνερχομένη δακτύλους τινὰς ἀπὸ τοῦ πυθμένου ταύτης, μᾶς ἐβεβάζωσε περὶ τῆς φρικαλέας προόδου τῆς ἐπίθεσεως.

Καὶ ἐν ᾧ ἅπαντες εὐρισκόμεθα εἰς τρομερὰν ἀπελπισίαν διὰ τὴν βραδεῖαν συνδρομὴν μας, ὁ λοχαγὸς περιῆγε θριζυβικῶς τὸ κλονούμενον βῆμα του ἐντὸς τοῦ δωματίου, ὑψώνων ἐνθουσιωδῶς τὸν βραχίονα, καὶ ψάλλον στροφάς τινὰς τοῦ περιφήμου βρετανικοῦ ᾄσματος: Rule, Britannia, Rule the waves.» (Κυβέρνα, ᾧ Βρετανία, κυβέρνα τὰ κύματα).

(Ἔπεται συνέχεια)

Timeson.

ΚΡΕΑΣ ΥΓΙΕΣ

ΕΝ Τῇ ΑΓΟΡᾷ τῇ μεγάλῃ εἰς τὸ Μέγα Κρεοπωλεῖον τῶν Ἀδελφῶν Γυφτοπούλων ἐκομίσθησαν ὑπὲρ τὰ τριακόνσια, **παχύτατα, ὑγιέστατα, νοστιμώτατα ἄρνια ἐκ Στυλίδος καὶ Λαμίας.**

ΠΕΡΡΟΥΚΕΣ

ΔΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ἐκόμισε παρισινωτάτας ὁ Κομμωτὴς τοῦ Θεάτρου

ΛΕΟΥΣΗΣ

(Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τῶν βασιλικῶν Σταύλων.)

Ἑκτακτος συλλογὴ μύρων εἰς τὸ ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Ὁδὸς Αἰόλου, κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελά).

Νεωστὶ ἐκομίσθησαν ἐκ τῶν καλλιτέρων Μυρσέων Ἀγγλίας (**Ἄτικισων!**) καὶ Γαλλίας (**Pinaud et Violet!**) ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς κομμωτικῆς δι' ἄνδρας καὶ Κυρίας.

ΙΔΙΩΣ

Μύρα — Ἀρώματα — Σάπωνες — Κόνοις δι' ὀδόντας — Γάλακτα — Ψῆκτρα, εἶδη κτενίσματος. κλπ. κλπ.

ΜΕΤΡΙΑΙ ΤΙΜΑΙ, ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ.

(ἰδ'. 8)

Ο ΘΕΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ

Ὁ ἐκ Παρισίων μετενεγκὼν **ΠΑΝ ΕΙΔΟΣ ΚΟΣΤΟΥΜΙΟΥ,**
Ὁ ἐκ τῆς οἰκουμένης συναγαγὼν **ΠΑΝ ΕΙΔΟΣ ΦΑΤΣΑΣ,**
Αὐτὸς, κυρίαὶ καὶ κύριοι, Ο ΜΕΓΑΣ ΜΑΣΚΑΡΟΠΟΙΟΣ

Ε. ΠΑΝΑΥΛΗΣ

μετεφύτευσεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἔχει ἔτοιμα εἰς τὴν διάθεσίν σας τὰ
ΠΟΛΥΚΡΟΤΑ COSTUMES ΜΑΣΚΟΤΤ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ κατάστημά του.

Τύποις «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ»